

[Erik Appel.]

det ærede Medlem bruger et saadant Udryk.

Saa vil jeg gerne med Hensyn til det principielle Spørgsmaal, som det ærede Medlem og andre var inde paa, sige, at det forekommer mig, at det slet ikke vedrører dette Forslag. Tiden er ikke til at tage et principielt Opgør, og jeg skal derfor afholde mig fra at komme ind herpaa. Nu gælder det om, synes jeg, at faa dette Lovforslag gennemført saa hurtigt som muligt og prøve paa at faa den rette Aand ind i den Undervisning, der skal drives i disse Skoler, af Hensyn til de Børn, der skal være Genstand for Undervisningen.

Undervisningsministeren (Hartling):

Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne takke alle de ærede Ordførere for Tilsagn om baade velvillig og hurtig Behandling af det Lovforslag, som foreligger her. Jeg er af den Opfattelse, at det sikkert ikke tjener noget fornuftigt Formaal paa nuværende Tidspunkt at gaa ind i nogen større Drøftelse af hele Forslaget og endnu mindre naturligvis af de Principper, som den endelige Ordning, vi alle haaber maa komme snart, skal bygges paa. Jeg er der i det store og hele enig med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen i, at vi maa bevare saa meget af den Ordning, vi gennemførte i 1920'erne og var stolte af, som vi kan bevare, naar vi tager Hensyn til, hvad der er sket i disse sidste Aar. Jeg skal derfor ikke gøre saa forfærdelig mange Bemærkninger, men haaber, man i Udvalget kan naa til et Resultat, som alle Partier kan samles om. Jeg tror, det har stor Betydning for selve Lovforslaget.

Der blev af det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen stillet nogle Spørgsmaal til mig. Det ene lød saadan: Hvor vidt er man naaet med Undersøgelsen af Lærernes Forhold? Paa dette Spørgsmaal kan jeg ikke give noget udtømmende Svar. Der indhentes for Tiden Oplysninger om disse Forhold i hele den sønderjyske Landsdel, men de er ikke endeligt gaaet ind; man er imidlertid i fuld Gang med Undersøgelserne, og formentlig kan jeg i Udvalget give nøjere Oplysninger om disse Forhold.

Det andet Spørgsmaal gik ud paa, hvor vidt man var med Anerkendelsen af Lære- og Læsebøger. Om det vil jeg gerne sige, at der, saa vidt jeg ved, i Socialministeriet sidder et Udvalg, som har arbejdet med dette Spørgsmaal af Hensyn til de mange tyske Flygtningebørn, vi har her i Landet, og at der fra Undervisningsministeriets Side gen-

nem Departementschef Barfod er nøje Kontakt med dette Udvalg, saa at vi paa denne Maade haaber at kunne faa brugelige Lære- og Læsebøger. Det kan maaske komme til at knibe hist og her med noget, men saa har man vel den Udvej, at man kan vende tilbage til de Bøger, man havde før 1933, og som i hvert Fald ikke var af den Karakter som de Bøger, der blev anvendt efter Nazismens Gennemførelse.

Endelig spurgte det ærede Medlem — og herunder kan jeg ogsaa svare det ærede Medlem Hr. Stærmose —, hvordan det var med de tyske Privatskolers Finansiering. Herom vil jeg gerne sige, at ogsaa for Ministeriet foreligger der en Række Oplysninger. De stemmer ikke, saa vidt jeg har kunnet se, overalt med de Tal, som det ærede Medlem Hr. Stærmose fremførte, men jeg vil gerne sige derom, at Sagen fra Ministeriets Side netop i disse Dage efter Forhandling med Finansministeriet og Udenrigsministeriet er oversendt til Kammeradvokaten, der paa Undervisningsministeriets Vegne skal rejse Sag over for de tyske Privatskoler, Foreningerne, eller hvem det nu er, der staar for disse Bygninger, med Paastand om, at Skolebygningerne skal tilhøre den danske Stat i det Omfang, som den danske Stat har bidraget til dem. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen sagde, at det er et meget stort Beløb; saa vidt jeg kan skønne efter de Tal, jeg har foreliggende, er det ikke saa lidt over 1 Mill. Kr., der er Tale om. Sagen er i fuld Gang, idet det altsaa er overdraget Kammeradvokaten at rejse Søgemaal paa Undervisningsministeriets Vegne.

Maa jeg, da jeg nu er ved dette Spørgsmaal, med det samme sige til det ærede Medlem Hr. Stærmose, at jeg meget vel forstaar, at han ønsker dette Forhold klarlagt, det gør vi jo alle, men jeg forstaar mindre godt, at det skulde være nødvendigt i en meget lang Fremtid maaske at udskyde Privatundervisningen for de tyske Børn i de sønderjyske Landsdele, fordi man ikke har denne Sag ordnet. Jeg kan ikke se den meget nøje Sammenhæng mellem disse to Ting, og jeg synes ikke man kan opretholde det Standpunkt i det lange Løb, at hele Sagen med de tyske Privatskoler skal hvile, indtil alt dette er klarlagt. Jeg ser heller ikke nogen større Fare ved, at man gaar i Gang med Undervisningen.

Det ærede Medlem Hr. Hvidberg spurgte, hvordan det skulde gaa med de Børn, som blev indskrevet den 1. April, hvis den Lov, som nu gennemføres, gælder til den Tid og vi ikke har faaet den ende-